

Ordføreren for forslagsstillerne (Søren Andersen): Herved tillader jeg mig at fremsætte forslag til lov om invalidepension m. v.

Ved revisionen af loven om invalidepension i 1965 stillede venstre forslag om en lempelse af bestemmelserne om fradrag i invalidepensionen for den indkomst, invalidepensionisten eller dennes ægtefælle oppebærer ved siden af pensionen, jfr. betænkningen af 21. maj 1965 fra folketingsudvalget vedrørende forslag til lov om invalidepension m. m.

Forslaget kunne ikke opnå det fornødne flertal. Udviklingen har imidlertid understreget behovet for en sådan lempelse, da de nuværende fradragsbestemmelser i mange tilfælde medfører urimelige konsekvenser for den invalide og dennes familie. Derfor genfremsættes forslaget.

I § 5, stk. 2, i lov om invalidepension m. m. foreslås de nuværende fradragsprocenter på 60, 72 og 84 ændret til henholdsvis 36, 48 og 60.

På baggrund af de drøftelser, der fandt sted i 1965, må omkostningerne anslås til mellem 10 og 20 mill. kr. Til gengæld er forslaget både af menneskelig og behandlingsmæssig værdi, ligesom det fremmer lysten til øget arbejdsindsats hos såvel invaliden selv som dennes ægtefælle. Forslaget er derfor af betydning ud fra både et menneskeligt og et samfundsmæssigt synspunkt.

Jeg tillader mig samtidig at henvise til lovforslagets bemærkninger, der rummer en række eksempler på, hvor urimeligt de nuværende fradragsregler virker. Den reform af vor invalidelovgivning, der gennemførtes i 1965, rummede en del betydelige fremskridt; i den forbindelse skal jeg nævne den stærke graduering af ydelserne, den betydeligt øgede hjælp til de hårdt ramte invalider og den højere indtægt, invaliden kan have, inden pensionen falder bort. Det sidste er udformet, så det navnlig kommer den enlige invalid til gode. Den store gruppe af ægtepar, ca. 40.000, hvor kun den ene ægtefælle er invalid, fik imidlertid ikke sine problemer løst på tilfredsstillende og hensigtsmæssig måde. Hvis f. eks. hustruen er fuldt arbejdsdygtig, kan hun end ikke tjene gennemsnitslønnen i Kvindeligt Arbejderforbund, inden grundpensionen er borte, og tilbage er kun invaliditetsbeløbet og eventuelt erhvervsudygtighedsbeløbet. Det er

ikke mindst denne gruppe, men naturligvis også andre invalidegrupper, lovforslaget tager sigte på at hjælpe.

Vi mener ikke fra forslagsstillerens side, at lovforslaget løser problemerne om fradragsregler i invalidelovgivningen som helhed; det bør sikkert overvejes, når vi har fået den tekniske betænkning, vi venter på fra embedsmandsudvalget, hvorvidt vi i fremtiden skal have fradragsregler i vor invalidelovgivning. Men den i lovforslaget foreslåede mildning af fradragsreglerne mener vi ikke bør vente længere.

Ikrafttrædelsesdatoen i lovforslagets § 2 giver mulighed for, at ordningens økonomisk positive sider fremkommer sammen med udgifterne. Jeg anbefaler hermed lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget Lembourn har meddelt mig, at han ønsker til udenrigsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren støtte en ændring af undervisningsmetoden vedrørende u-landsfrivillige, således at en vis del af undervisningen henlægges til det u-land, hvori den frivillige senere skal arbejde?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid efter spørgetiden i morgen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 29. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om anerkendelse og fuldbyrdelse af kendelser vedrørende visse internationale investeringstvister m. v.

Mødet hævet kl. 18⁵¹.